

ගිරිදත්ත ජාතකය

තවද ශාක්‍යකුල ප්‍රදීපවූ සර්වඥයන් වහන්සේ වෙළුනාරාමයෙහි වැඩ වසන සමයෙහි සර්වඥයන්ට විපක්ෂ වූ දේවදත්ත ස්ථවිරයන්ට පක්ෂවූ හික්ෂුකේණෙකුන් වහන්සේ අරභයා මේ ජාතකය දක්වන ලදහේ කෙසේද යත් වර්තමාන කථාව මහිලාමුඛ ජාතකයෙහි විස්තර වශයෙන් බස්නේය.

යටගිය දවස බරණැස් නුවර සාමනම් රජ්ජරුකෙනෙකුන් රාජ්ජය කරණ සමයෙහි බෝධිසත්වයන් අමාත්‍යකුලයක ඉපිද වැඩිවිය පැමිණ රජ්ජරුවන්ට අර්ථයෙන් ධර්මයෙන් අනුශාසනා කොට ඉදිනසේක. එසමයෙහි පාංච නම් අශ්වයෙක් ඇත. ඒ අශ්වයා බලන්තාවූ ගිරි දත්ත නම් අස්සලයෙක් ඇත. එර අස්සලයාගේ පය සිඟිතතකට කොරය, ඒ කොරවූ අස්සලයා අසුගෙණ කඩියාලම අල්වාගෙන කොර පය ඇත ඇත ඉදිරියේ යන්නෙන් අසාත් මං උගන්වන දෙයක සිතා ඒ මානයට ගොසින් පය කොරකොටම ඔබ ඔබා යන්නේය. එපවත් රජ්ජරුවෝ අසා බෝධිසත්වයන්ට කියන්නා මගුලසා පය කොරකොට ඔබත් කියන්නා ඇසිමි උඟට කවර ව්‍යාධියක්දෝහෝයි ගොසින් බලා එවයි රජ්ජරුවෝ කීහ. බෝධිසත්වයෝ ගොසින් අසා බලා ව්‍යාධියක් නොදක සිතන්නාහු අස්සලයාගේ පය කොරකොට ඔබන නිසාමුත් ඒ නිසාම උඟ පමණක් විනා ව්‍යාධියක් නැතැයි රජ්ජරුවන්ට කියන්නාහු සාමනම් රජ්ජරුවන් වහන්සැ නුඹ වහන්සේගේ පාංච නම් අස්වයා ගිරිදත්ත නම් අස්සලයාගේ දෝෂයෙන් පය කොරකොට ඔබන පමණක් මිසක් අසාගේ ව්‍යාධියක් නැත. එසේ හෙයින් යහපත් නිර්ව්‍යාධි අස්සලයෙකු අසා බලන්ට සලස්සන්නා අසාගේ පය කොර ඇරෙයි කියන්නා ඒ නිය වට නිර්ව්‍යාධි අස්සලයෙකු සැලැස්සූ ගමනේ අසාගේ පය කොරපලාගියේයයි වදාරා මේ ගිරිදත්ත ජාතකය නිමවා වදාළසේක.

එසමයෙහි ගිරිදත්ත අස්සලයානම් දේවදත්ත ස්ථවිරයෝය. පාංච නම් අශ්වයා මාකෙරේ වෛරිපක්ෂයේ ඇත්ගත් හික්ෂුහුය, රජ්ජරුවෝ නම් ආනන්ද ස්ථවිරයෝය. අමාත්‍යයව උපන්නෙම් බුදුවූ මමමයි තමන් වහන්සේ දක්වා වදාළසේක.